

تعیین تابع توزیع ابعاد ناپیوستگی های بلوک تکتونیکی ۱ معدن چغارت به روش سعی و خطا

هادی گودرزی^۱، علیرضا یاراحمدی^۲

۱- فارغ التحصیل کارشناسی ارشد مکانیک سنگ

۲- عضو هیئت علمی دانشکده فنی و مهندسی معدن و متالوژی دانشگاه یزد

hadi_goodarzi2000@yahoo.com

ayarahmadi@yazd.ac.ir

خلاصه

در بررسی رفتارهای مکانیکی و هیدرولیکی توده سنگ های درزه دار، ابعاد ناپیوستگی ها تأثیر بسزایی خواهند داشت از اینرو در مدل سازی های سه بعدی هندسه توده سنگ های درزه دار به روش آماری، در نظر گرفتن تابع توزیع مناسب برای ابعاد ناپیوستگی ها لازم می باشد. در این مقاله سعی شده تابع توزیع ابعاد ناپیوستگی های بلوک تکتونیکی ۱ معدن چغارت را بر اساس رابطه واربرتون و به روش سعی و خطا با استفاده از اطلاعات دوبعدی طول اثر ناپیوستگی ها بدست آوریم. ملاحظه شد که نوع تابع توزیع ابعاد ناپیوستگی ها متفاوت است با نوع تابع توزیع طول اثرهای آنها در سطح رخنمون و نیز توزیع ابعاد هر دسته ناپیوستگی منحصر بفرد می باشد.

کلمات کلیدی: توده سنگ های درزه دار، ابعاد ناپیوستگی ها، طول اثر، بلوک تکتونیکی ۱ معدن چغارت

۱. مقدمه

ابعاد ناپیوستگی ها از پارامترهای هندسی مؤثر در کنترل پایداری، تغییر شکل پذیری، میزان ذخیره آب، نفت و گاز، نفوذ پذیری و دیگر رفتارهای مکانیکی و هیدرولیکی توده سنگ های درزه دار می باشد. بطوریکه تحت تأثیر ابعاد ناپیوستگی ها، یک بلوک که در ظاهر ناپایدار است می تواند رفتار پایدار از خود نشان بدهد. پس در نتیجه در نظر گرفتن ابعاد ناپیوستگی ها در مدل سازی های هندسی لازم می باشد، چراکه یک توده سنگ با بلوک های خیلی کوچک (در حد سانتی متر) رفتار کاملاً متفاوتی نسبت به توده سنگ با بلوک های بزرگ (در حد متر) دارند، هر چند دو توده سنگ از یک جنس باشند.

در سالهای پس از ۱۹۷۰ روش های آماری مختلفی جهت بررسی پارامترها و شبیه سازی هندسی توده سنگ ها توسعه یافتند. در این روش ها اساس مدل سازی بر شبیه سازی تصادفی و آماری ویژگی های ناپیوستگی بر مبنای توابع توزیع آنها می باشد. بطور کلی از نقطه نظر شکل و ابعاد ناپیوستگی ها می توان روش های شبیه سازی آماری ناپیوستگی ها را به دو دسته اصلی سیستم ناپیوستگی های نامحدود و ترتیبی و سیستم دیسک های تصادفی تقسیم نمود. بطوریکه در سیستم نامحدود درزه های اصلی صفحات مسطح و نامحدودی هستند که مرزهای توده را قطع می نمایند و درزه های فرعی تر در داخل فضای درزه های اصلی محدود شده و توزیع می گردند. عدم در نظر گرفتن گسترش و ابعاد درزه ها از جمله معایب این سیستم بوده که باعث تولید تعداد غیر واقعی بلوک در مجموعه بلوکی منتج از شبیه سازی می شود. رابرتسن بر اساس ۹۰۰۰ درزه ای که در سال ۱۹۷۰ در معدن دی بیر آفریقای جنوبی برداشت نمود، دریافت که طول درزه ها در راستای امتداد و شیب تقریباً مساوی هستند و می توان ناپیوستگی ها را هم بعد فرض کرد. هر چند در حالت کلی این فرض صحیح نمی باشد اما به علت راحتی عملیات ریاضی بسیاری از محققان ناپیوستگی ها را به صورت دیسک های دایروی با ضخامت کم در

^۱ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد مکانیک سنگ hadi_goodarzi2000@yahoo.com

^۲ عضو هیئت علمی دانشکده فنی و مهندسی معدن و متالوژی دانشگاه یزد ayarahmadi@yazd.ac.ir